Архиепрезвитер Долинник му беше вече ~~предал~~ съобщил четното послание на папата.

доха и сестрите на Калояна с мъжете си. Най-после се яви Целгуба, очудена и поразена. Пратениците се бяха нахранили и се грееха на огъня. Тогава царят им предложи да отидат да си починат и сам ги изпрати до стаите им. ~~Четното послание на папата му беше вече известно~~ Като се върна в работната, пресвитер Константин и Сеслав се спуснаха към него и го отрупаха с въпроси. Лицата на всички горяха, очите възторжено ~~блестяха~~ лъщяха. Калоян се озърна и попита:

- Где е престолонаследникът?

- Не му е съобщено - каза някой.

- Веднага да се извика княз Иоан - цаповяда царят. - Той не е вече толкова малък и от сега нататък трябва да присъствува на всички синклити.

Юношата пристигна треперящ от възторг. Той се хвърли на врата на чичо си и му попълна: Това ~~е най-~~ беше най-голямото желание на баща ми.

Най-сетне Иванца разгърна листа и почна да чете, като им го превеждаше така, както му го беше превел папският нунции.

Инокентий III пишеше, че до слуха му стигнала вестта, какво благородният мъж Иоаницциус питае синовна любов и набожност към римската църква и иска да влезе в нея. Той изказва готовност да изпрати в България и свой по-висш легат, ако Иоаницциус покаже по-~~голяма ревност и привързаност~~ ясно своята преданост към Римската църква.

Всички наскачаха и почнаха да говорят едновременно, като се смееха и радостно ръкомахаха. Само лицето на царя беше спокойно и безстрастно. Той бързо пресмяташе и разсъждаваше. След първата бурна радост, изблицът от чувства отстъпваше място на трезвата мисъл.

- Аз смятам, че най-добре ще бъде още идната неделя да изпратим нунция обратно, с отговор до папата че приемаме условията му! - каза боляр Саца.